

GÂNDURI II

- “Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui ...” (Isaia 53 : 6). Acesta este semnul rățării spirituale. Când omul își vede numai de drumul lui. Pe alții nu-i mai vede ... numai nevoile lui și le vede. Este numai o extremă, față de cei care nu văd nici măcar nevoile celor din familia lor, ci îi văd doar pe alții ... Vedere în sensul rău, însă !
- “Orice făptură este ca iarba ...” (Isaia 40:6). În urmă cu un timp, am aflat faptul că, iarba rezistă de la + 40 la - 40 de grade Celsius. Așa că prin “Omul este ca Iarba”, se înțelege ceva foarte rezistent la condițiile atmosferice, căldură sau frig ... Și există și dragoste răcită și ură fierbinte, tot felul de anomalii datorate răcirii globale ... (În loc de răcire a se citi rățărire). F.C.

STUDIUL BIBLIC : PĂCATELE.

1. Mândria sau umilința ?

„Mândrie, sau eventual onoare, este un sentiment de demnitate, de încredere în calitățile proprii care creează o senzație de mulțumire, de satisfacție, de plăcere și de bucurie. Sentiment de mulțumire cauzat de un succes, de o reușită, de o victorie. În sensul negativ o mândrie exagerată când individul are o atitudine de superioritate nejustificată față de alții, ea mai este numită măreție, îngâmfare, înfumurare, semeție, fală, fudulie, orgoliu, trufie. Unii afirmă că răbdarea și îngăduința sunt o calitate dar nu și mândria. Cineva poate fi mândru în calitățile sale proprii, în localitatea, regiunea natală, sau țara sa ... Mândria este deosebit de pregnantă în unele culturi sau la unele popoare, ea se manifestă nu numai verbal ci și printr-o anumită ținută a corpului sau prin gesturi.” Această definiție a fost preluată de pe : <http://ro.wikipedia.org/wiki/M%C3%A2ndrie>.

Mândria, (în limba latină *superbia*), face parte din așa numitele : **sapte păcate capitale**. Acestea sunt : Mândria, iubirea de arginți, (zgârcenia și avaritatea, avariția), desfrânarea, invidia (sau pizma), îmibuirea, mânia, lenea, (apatia spirituală sau *acedia*), ele pot fi comparate cu *buruienile*, care cresc de la sine. Opusul lor sunt virtuțile, sau *plantele bune*, care necesită cultivarea și îngrijirea : umilința, dărnicia, castitatea, bunătatea, moderația, răbdarea, și hărnicia.

În Proverbe 29 : 23 este scris clar : „Mândria unui om îl coboară, dar cine este smerit cu duhul capătă cinste”.

ANUNȚURI

- Școala Duminicală, va reîncepe de astăzi, **12 Ianuarie 2014**. De la orele **16³⁰**, este cateheza.
- Întâlnirea Învățătorilor de copii va fi tot în această zi, de la orele **16³⁰**.
- Sâmbătă, **18 Ianuarie 2014**, la Seara Tinerilor, (de la orele **18 – 20**), avem un invitat din Arad, care va rămâne și la slujba de dimineață a Bisericii Cezareea, (**Duminică 19 Ianuarie 2014**).

ORARUL SLUJBELOR BISERICII PENTICOSTALE NR. 1

Duminica : 9 - 12 Slujba Bisericii. Joi : 18 - 20 Slujba Bisericii.
18 - 20 Slujba Bisericii. Vineri : 18 - 20 Grupuri studiu Biblic.
Luni : 18 - 20 Rugăciune. Sambata : 18 - 20 Seara tinerilor.

Transmisie Live pe www.cezareea.ro

EDITORIAL

Isus vine și intervine !

„Un oarecare Lazăr ... era bolnav ... Surorile au trimis la Isus să-i spună : „Doamne, iată că acela pe care-l iubești, este bolnav.” (Ioan 11 : 1, 3). În felul lui, Lazăr era „un oarecare”, un fel de *prototip* al fiecăruia dintre noi. Harul lui era că Domnul Isus îl iubea. Aceasta îi dă valoare cuiva. Relația cu Isus !

Este interesantă și rugăciunea surorilor lui. Nu este insistentă. Este mai mult o *aducere la cunoștință* a situației fratelui lor. Iar Ioan notează că într-adevăr : „Și Isus iubea pe Marta, și pe sora ei, și pe Lazăr.” (v. 5). Iar un semn al dragostei Lui, este faptul că Isus nu se grăbește să vină în Betania.

„Deci când a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era...” (v. 6). Isus oricum știa ce se întâmplă, chiar dacă nu l-ar fi dat ele de veste. Puțin mai târziu, Domnul Isus le spune ucenicilor : „Lazăr, prietenul nostru, doarme : dar Mă duc să-l trezesc din somn.” (v. 11). Și fiindcă ucenicii îl înțeleg greșit, Domnul le spune clar : „Lazăr a murit. Și Mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeți. Dar acum haidem să mergem la el.” (v. 14, 15). Pentru EL toți sunt vii ! (Luca 20 : 38).

Dumnezeu când îți ia ceva, îți dă în loc ceva mai bun. Și o face atunci când nici nu te mai aștepți. „Fratele tău va învia.” „Știu că va învia ... în ziua de apoi”, Îl răspunde Marta ... (v. 23, 24). Dar nu au trebuit să aștepte până la Înviere ... A venit Învierea la ei ! Nu au trecut ani, ci zile. Patru zile. **Faptul că-L iubești și te sacrifici pentru EL, nu va face să fi scutit de încercări. Așa-L cunoști mai bine. Realizezi că EL poate mai mult decât credeai tu, și decât știai despre EL.**

Cât de mult diferă gândurile Lui de ale noastre ! Învierea era voia Lui, nu doar vindecarea ...

Nu ni se spune ce-a văzut Lazăr *dincolo* ! În cer există un : *Nu hotărât*, spus curiozității firești. Dar să vedem câteva păreri greșite despre Isus :

1. „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu !” îi spune Marta, mai întâi. Acestea sunt primele ei cuvinte, când se întâlnesc ... nu salutul sau alte formalități (v. 21). Și exact aceleași cuvinte I le spune și Maria, când se întâlnesc ! (v. 32). Fără vreun reproș ... Probabil că ele au vorbit despre faptul că EL nu a venit, și nu le-a ajutat la greu.

Dar Isus nu era *acolo* în momentul plecării lui Lazăr ? Ba da, dar nu fizic. Așa este și la noi. Promisiunea Domnului o avem : „Și iată că EU SUNT cu voi în toate zilele...” (Matei 28 : 20). Isus nu lipsește niciodată în nevoi ! Dar oare ce-a gândit Lazăr despre Prietenul lui, despre care știa că îl poate ajuta, și totuși nici măcar nu a venit pe la el ! Cum mai sunt testate gândurile noastre, credincioșia, în momentele de criză ! (Continuare la pagina 2).

2. „Isus plângea. Atunci Iudeii au zis: „Iată cât îl iubea de mult !” Și unii din ei au zis: „EL, care a deschis ochii orbului, **nu putea face ca nici omul acesta să nu moară ?**” (v. 35 - 37). Când de fapt, tocmai prin moartea lui Lazăr, a fost îndeplinită voia Lui Dumnezeu ! Prin aceste gânduri, ei Îl minimalizau Puterea ! Cât de opuse sunt gândurile noastre față de planurile LUI !

3. Puțin mai târziu, când Domnul Isus le cere să dea piatra la o parte, Marta Îi explică un lucru : „ Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile.” (v. 39). Profesorul ÎNVĂȚĂTORULUI ! Noi ÎL învățăm ce e bine și ce nu ! Oare ce-ar fi spus Marta, dacă Domnul Isus, i-ar fi explicat că știe acest *amănunt*, fiindcă Isus era acolo, când s-au întâmplat aceste lucruri ? Probabil credea că, Isus doar vrea să vadă trupul lui Lazăr.

Dar Domnul Isus când vine și intervine ; și schimbă situația. Iar întristarea se prefăce în bucurie. Isus vine și intervine ! Și face dintr-un Oarecare un Cineva ! ... Dar ce simplu ar fi fost pentru surori, dacă ar fi cunoscut dinainte deznodământul ! Cât face cunoașterea spirituală, ce vine prin Darurile Duhului Sfânt!

În Ioan 15 : 14 este scris un Cuvânt al Domnului Isus, pe care ÎL putem lua și pentru noi : „*Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu*”. Dar faptul că Isus Îmi este *prieten* nu înseamnă că-mi pot permite orice cu El ! Nici surorile nu au încercat să *profite* de pe urma Lui ! Nu au insistat cu vindecarea, și nici după deces nu au insistat cu învierea ! I-au lăsat lui Isus libertatea voinței. Nu au încercat să-și impună voia lor asupra LUI, ci au acceptat voia LUI, deși este limpede că nu le-a fost ușor ! L-au *recunoscut* în toate căile lor. Aceasta înseamnă credință. Îi aduc la cunoștință problema ... și-apoi fac economie de cuvinte. După rugăciune se cere Credință ...

Noi lucrăm cu păreri, cu presupuneri, Isus lucrează cu certitudini. Părerile sunt bucatele de minciuni, cu care ne mințim pe noi înșine, ne amăgim singuri, atunci când ne dorim mult un lucru ! Bâjbâieli intelectuale și „duhovnicești”. Isus este Adevărul. Boala, handicapul din naștere, pot fi doar *aparențe* care înșală. În spatele lor poate fi slava Lui : „*Această boală nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea.*” (v. 4).

F.C.

ÎNTÂMPLĂRI CU TÂLC

Veșnicia păcatului !

Anul trecut, doi creștini erau la cumpărături, undeva în Austria. Unul dintre ei a luat un suc, (care avea ambalajul de sticlă). Pentru a nu se sparge, a pus sticla în buzunarul de la piept. După ce-au fost plătite produsele, aproape de ieșire și-a amintit că nu a plătit sucul, (care era rămas în buzunar) așa că s-a întors la casă, unde era un bărbat, foarte tatuat. Creștinul a explicat ce s-a întâmplat, iar omul de la casă, a scanat produsul și a spus prețul :

- ”Un euro”.

- “Nu era mare păcat !”, a spus creștinul, la care casierul i-a răspuns :

- “Dar era veșnic !” Cei doi creștini au rămas mirați de acest răspuns ... primit de la cineva de la care nu se așteptau !

Isaac

În *Vechiul Testament*, unul din cele mai frumoase exemple de supunere față de părinți, precum și de fidelitate față de familia este cel al lui Isaac, fiul lui Avraam. A fost născut, prin promisiunea făcută tatălui de către Dumnezeu, pentru a a cărei împlinire, Avraam a așteptat 25 de ani. După nașterea lui, Avraam împlinește porunca lui Dumnezeu de a-l tăia împrejur a opta zi, apoi la un anumit timp, este chemat de către Dumnezeu să-și aducă fiul ca jertfă ... fără ca Isaac să știe.

Pe muntele Moria, unde trebuia să fie jertfit, Isaac s-a întâlnit personal cu Dumnezeul vieții lui : *Jehova iire*, („Domnul va purta de grijă”). Cu acest Dumnezeu, nu te poți întâlni, decât atunci când te jertfești și jertfești pentru EL ! Și Domnul Isus, S-a supus voiei lui Dumnezeu, jertfindu-Se pe Sine Însuși venind în lume. Despre EL, Dumnezeu spune : „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.*” (Matei 3 : 17).

Isaac a învățat și el ce înseamnă jertfirea și o practică. Acest lucru se vede atunci când vine Abimelec la el, pentru a face pace între ei. Stau la masă, mănâncă și beau împreună ... deși acest om îi era dușman !

Isaac este cel care stă înaintea Domnului și zidește altare chemând Numele Domnului, pentru a fi binecuvântat ! La fel suntem chemați și noi să stăm înaintea Domnului pentru a cere binecuvântarea peste noi, precum și peste cei din jurul nostru.

Și căsătoria lui reprezintă un mod prin care el și-a arătat ascultarea și supunerea față de tatăl lui, care hotărăște în locul lui ... că este vremea să se căsătorească ! Să nu uităm, că la momentul respectiv : „*Isaac era în vârstă de patruzeci de ani când a luat de nevastă pe Rebeca*” (Geneza 25 : 20). Este datoria părintelui să ceară binecuvântarea pentru copiii lui, de la Dumnezeu, iar datoria copiilor este aceea de a-și asculta părinții !

În privința căsătoriei, apostolul Pavel scrie clar : „*Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege ? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul ? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial ? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios ?*” (II Corinteni 6 : 14 - 15).

(Continuare în numărul următor).

Mircea Jivan

RAI SAU IAD ?

În realitate, trăiesc două feluri de creștini : unii își duc *viața* spirituală numai în registrul de membri ai unei biserici, (având o *viață*, doar pe hârtie) și creștinii practicanți, care ÎL recunosc pe Isus ca Stăpân și Mântuitor personal ! Câteva întrebări :

Când ai fost ultima dată la Biserică ? **Și cât timp** crezi că te mai așteaptă Dumnezeu acolo ? Sau **crezi** că EL stă numai în Biserică ? Nu umblă și pe stradă, prin Reșița, România, sau prin toată lumea ? Dar prin mintea omului, nu *umblă* ? Oare nu verifică gândurile, intențiile, trăirile ? Păcatele nemărturisite, (ținute ascunse intenționat), oare nu le cunoaște ? În ce *seif* al minții, sau prin ce *cătușă* al minții, Isus nu are acces ?

Din Biblie, știm că : „*Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face*” (Evrei 4 : 13). Dacă astăzi nu Îi dai acces în viața ta ... mâine s-ar putea, ca nici EL să nu-ți dea *acces* în Cerul Lui ! Acolo EL decide cine intră și cine nu intră ! Vestea bună este aceasta : “...sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat” (I Ioan 1 : 7).